

DÍL PRVNÍ

KAPITOLA PRVNÍ

Bylo lehce po jedné hodině nad ránem, avšak zábava se teprve rozjížděla. Ano, konal se jeden ze slavných večerů předávání cen Americké Akademie, letos ve Fordově divadle ve Washingtonu. Přítomny byly převážně všechny hvězdy hudebního nebe, jak ty zasloužené, tak ty slavnější, bulvárem popotahované celebrity. Nechyběli ani političtí prominenti a samozřejmě novináři. Před divadlem jich stepovaly tucty už několik hodin před samotným zahájením, avšak dovnitř se přes bodré bodyguardy dostala jen hrstka vyvolených.

Noční oblohou vál horký mořský vzduch. Zahrada divadla byla doslova nabitá lidmi. Raut doprovázela klasická hudba neznámých kapel. Šampaňské teklo proudem a číšníci se museli hodně ohánět při doplňování jídelních stolů. Sýry, masa, mořské plody, kaviár, ovoce, zelenina, slané, sladké, to vše washingtonská after party nabízela. A nejen to.

V sanitárním kumbále divadla, kde uklízečky měly uschované své pracovní náčiní, se náhle rozsvítilo a pootevřenými dveřmi se protáhl muž, třiatřicátník, s mladší ženou. Masivní dveře těžce zapadly do zámku.

„Seš si jistě, že sem nikdo nepřijde?“ zeptala se krásná bruneta v exkluzivní rudé korzetové róbě, když ji robustní muž prostrčil skrze dveře. Poté, co dveře zabouchnul, partnerku roztouženě opřel o regál s ubrusy.

„Neboj se, nikdy nikdo nepřijde,“ odpověděl nedočkavě černovlasý muž s japonskými rysy a hladově jí šmátral pod sukni. Líbal ji na krku. Dvě siluety osvětlovalo chudé světlo blikající žárovky. Malým prostorem kumbálu vál nevětraný chlad. A z chodby se neustále ozývaly těžké kroky, které měly naspěch.

„Mám strach,“ špitla. „Bez toho by to nešlo,“ odpověděl a přitom jí prsty zajel pod kalhotky.

„Promiň,“ přerušila ho, „poslední dotaz. Jak že se vlastně jmenuješ?“ Podívala se na něj očima barvy rozbouřeného moře.

„Nick, jmenuju se Nick.“ Pousmál se a s její pomocí si rozepínal kalhoty.

„A ty?“ Napadlo ho jen tak mezi řečí, než mu kalhoty sjely po jeho chlupatých atletických nohou.

„Alicia.“

Na party přišly stovky hostů, vážené mediální hvězdy i ty teprve začínající. Byla to dobrá příležitost setkat se s letitými přáteli i naopak přátele získat. A v této branži bývá počet známých, jejichž jméno něco znamená, rozhodující.

Světověznámá kapela Holy Divers byla na hudební scéně ostříleným hráčem. I tento večer si šestice chlapů odnesla ne jednu cenu za hudební spolupráci na filmu. Hodinu po půlnoci seděli pod pergolou spolu s manželkami a přítelkyněmi u bílého kulatého stolu a popíjeli. Muži vedli jak jinak než pracovní rozhovor a jejich dámy rozebíraly život.

„Škoda, že tu dnes není Ann, ještě jsem ji nestačila poznat,“ posteskla si Berenice, druhá manželka frontmana kapely, atraktivní černovláska s jižanskými rysy. S Chuckem

McDowellem byli oddaní teprve rok a půl, přičemž jejich synek měl skoro dva roky. Avšak mezi *Holy Ladies*, jak si partnerky členů kapely říkaly, zapadla velice rychle.

„To ano,“ namítla Lindsay, manželka baskytaristy Dextera, „dlouho jsem ji neviděla.“
Upila drinku.

Lindsay si jako první vzala člena kapely Holy Divers. Byla to velice sebevědomá a ambiciózní dáma, která se neštítala jít přes mrtvoly, co se kariéry týkalo. Zlí jazykové tvrdili, že jí sláva manžela velice rychle stoupla do hlavy. Jiní zase tvrdili, že to díky ní se její muž stal slavným.

„Třeba mají s Nickem nějaké neshody, těžko říct,“ pokrčila rameny Berenice. „Ani bych se nedivila. O Nickovi koluje, že se z něj stal pořádný kurevník,“ řekla pohrdavě Lindsay.

„Ale prosím tě,“ vstoupila do hovoru Natasha, manželka kytaristy Gordona Nelsona, „to jenom Lindsay závidí, že její sestřenka klofla toho nejhezčího chlapa z kapely,“ a dámy se začaly smát. Všechny, kromě Lindsay, která protáhla obličej a nuceně se pousmála. Upila drink a snažila se změnit téma hovoru.

„Tak na další ceny, chlapi, ať jich přibejvá!“ Pronesl přípitek Chuck McDowell, hlavní zpěvák kapely. Druhý hlas zpíval Nick Matsuda, rapper, kytarista a klávesista. Dnes v noci však s nimi u stolu neseděl.

Chuck, třicátník atletické postavy, byl velice znalý životem. Na zápěstích, za krkem, na zádech a pravém lýtku nosil tetování. Byl to jeden z těch mála lidí, kteří se dobrosrdečně usmějí, ale ve skutečnosti v sobě nosí velkou bolest.

„Jo a už jsem se vám zmínil o tom objevu z Evropy?“ řekl Chuck. Zarostlý kytarista Gordon hned zareagoval: „Myslíš tu Polku, co ses jí podepisoval na spodárky?“ „Kurňa, Chucku,“ doplnil zrzavý Dexter, „ty máš ale štěstí! Za mnou choděj samý starý chlapi!“ „Nechat si podepsat spodáry?“ Vrátil mu Gordon. „Trička, podepisovat trička!“ zdůrazňoval Dex, ale chlapi se smíchu neubránili.

Chuck pokračoval: „Jak víte, z dětství mám jednu kamarádku...“ „Aliciu!“ Uhádl Gordon. „Tak kdy nám tu kundičku konečně představíš?“

„Jo, sem s ní!“ Dodal Dexter.

„Sklidněte hormon, jo?!“ Rozčlil se Chuck. „Sáhnete na ni a zpřerážím vám hnáty, šulini. Studovala na Sorbonně, takže ve Státech dlouho nebyla. Mezitím v Evropě vydala dvě dost úspěšný alba, považují si jí tam. Takže jí chci nabídnout, aby letošní festival Project Revolution jela s náma.“

„YES!“ Zajásal Gordon a přidal pěstní gesto. „Schovej ho do kalhot, jo?! Eště mluvím,“ vzal si Chuck slovo zpět. „Zatím ji zpracovávám, ale myslím si, že by to mělo bejt v pohodě. Dál jsem jí řekl, že zrovna natáčíme album a že asi s šesti písničkama si nevíme rady. Proto jsem ji požádal, aby nám s tím pomohla, popřípadě můžem i s ní něco nahrát, pokud se osvědčí.“ „Super, kdy začínáme?“ Těšil se Gordon. „To záleží na tom, kdy přiletí z Paříže.“

„Já věděla, proč mám přiletět už dnes,“ řekla spokojeně mladičká Alicia. Seděli s Nickem vedle sebe opření o regál. On si upravoval košili. „Mě tyhle ty večírky nikdy nebraly. Nuda. Račí se někde zašiju,“ zahuhlal. „Um... Nicku, chci, abys věděl, že tohle normálně nedělám.“ „Nesouložíš?!“ Podivil se. „To jo, ale ne s cizíma.“ „Já jo,“ řekl rozhodně Nick. Pak se začali oba smát. „Tak to jsem ráda, že si rozumíme. Nerada bych měla

na seznamu další zlomený srdce.“ „Tak to se o mě nemusíš bát,“ ujišťoval ji Nick. „Byl to jen sex... ale panečku, kurva sex!“ A opět se zasmáli.

„Víš, asi bych neměla, ale...“ váhala, „ale mohli bychom si to zase zopakovat. Na kontinentě budu několik týdnů, takže...“ „Proč ne. Dám ti číslo,“ a nadiktoval jí svůj mobil. „Super,“ dívala se na displej mobilu. „Uloženo – Nick z kumbálu na smetáky.“

KAPITOLA DRUHÁ

Dnes se Chuck rozhodl, že Alicii zavolá. Přecejen už měla být dva týdny v Los Angeles, ale ona se stále neozývala. Zmocňoval se ho strach, ale i žárlivost.

„Nazdar bráško!“ Zvedla telefon zvesela ve svém domě v Malibu. Z obrovského okna pozorovala, jak v dáli vlny narážejí o skály. Čerstvý vzduch oceánu se mísil s vůní borovic, které rostly pod verandou domu.

„Ahoj Ali, nerad tě pořád otravuju, ale už bych docela rád věděl, kdy se tu ukážeš.“

„Promiň, ale moje kapela uvízla na letišti, kvůli nějaký sopce a bordelu z ní nebo co, letadla teď vůbec nelítaj.“ zalhala. „Tak si zatím zvykám na místní prostředí.“ A to ji ze zadu objal Nick. Na sobě měla lehký bílý top a bílé kalhotky, on měl jen trenýrky. Objal ji velice něžně a políbil na krku.

„A jak si tu zvykáš?“ Zeptal se Chuck.

„Ale to víš...“ A Nick jí ukázal gesto, aby to co nejdříve ukončila.

„Ali, stav se někdy. Jsi tu skoro dva týdny a... Berenice a naši kluci by tě chtěli vidět.“

„Neboj se, hned zítra se stavím. Klukům dej za mě pusu. A pozdravuj Berenice,“ chtěla ukončit hovor.

„Počkej a... A kde teď vlastně bydlíš?“ Vymýšlel si otázky. Byl celý nespůj.

„Na Malibu přeci. Hej, Chucku, seš v pohodě?“

„Jo, jasně. Nedělej si starosti. Tak zítra.“ A položil telefon.

„Páni, tak divně jsem ho ještě mluvit neslyšela.“ A odložila mobil. Nick si ji k sobě těsně přitiskl. „A teď už jsi jenom moje,“ a políbil ji. „A ke komu že to zítra jdeš?“ „Ke kamarádovi, co mě sem pozval.“ „Jo, kamarád...“ „Hej!“ Bouchla ho do hrudi. „Nekaž to žárlivýma scénama, jo?! Moc by mě mrzelo, kdybych se s tebou musela přestat stýkat.“ Nick ji začal vášnivě líbat na krku. „Hlavně sexuálně, co?“ „No, to hlavně sexuálně.“ A směřovala ho k posteli.

Divoce se milovali celé odpoledne. Málokdy se stane, že si náhodní milenci takhle sednou. Spolu si mohli splnit své nejtajnější erotické představy. Během čtrnácti dnů, co byl Nick u ní, spolu i hodně mluvili a našli spoustu společných zájmů. Kromě sexu s ní si oblíbil i její kuchyni. Na svůj útlý věk byla velmi zručná. A on ji zase bavil svými historkami z cest kolem světa. A jejich milé konverzace téměř vždy končili vášnivým milováním.

Avšak během jejich sexuálních hrátek začali zjišťovat, že se jeden druhému líbí a že by to nemuselo skončit jen u postele.

Po několikátém kole milování ležel Nick na Alicii a něžně ji líbal. Poté se jeden druhému zadívali hluboko do očí. Venku se pomalu stmívalo a oni byli přikryti jen do půli pasu lehkou dekou. Jako by se zastavil čas, začal se Nick topit v očích barvy rozbourřeného moře.

„Právě nastal čas se rozloučit, máš taky ten pocit?“ Špitla po chvíli s lítostí v hlase. Řekla to velmi pomalu a nejistě. Nick se odmlčel. Pohladil ji po rtech. „Jo... asi bychom to měli zavčas utnout,“ kývl, ale pořád se jí díval do očí. „Tak jo, je na čase spálit mosty,“ říkaly její rty toužící po dalších polibcích. „Jo,“ vydech a začali se znova něžně milovat.

KAPITOLA TŘETÍ

Na druhý den odpoledne se kluci z kapely začali pomalu scházet. Jako poslední chyběl jako vždycky Nick Matsuda – robustní třiatřicátník s krátkými černými vousy a hustými havraními vlasy. Nick po svém otci zdědil výrazné japonské rysy, nadprůměrnou inteligenci a pracovitost. Po matce byl vysoký, velmi ambiciózní a velice nadaný v hudbě a umění. Po obou rodičích měl dobré srdce a tendenci pomáhat ostatním. Avšak jeho pozdní příchody v poslední době byly klukům z kapely záhadou.

A tak dnes začali bez něho. Pouštěli si materiál, který už měli nahraný. Občas někdo přidal nějaký nápad, jak by se s ním dalo pracovat, a tak se jejich práce rozvíjela.

V rozjímání je vyrušilo něžné klepání. Na pokyn do dveří vešla krásná bruneta menší postavy v krátkých džínových kraťáskách a v upnutém bílém tričku s potiskem. Chlapi rázem ztichli a prohlíželi si ji od hlavy až k patě. Dlouhovláška sejmula sluneční brýle z očí.

Jako první se vzpamatoval Chuck.

„Vítej mezi nás, zlatíčko!“ Podal jí ruku. „Chucku!“ padla mu kolem krku, jako by ho měla uškrtit. Pohoupal ji v náručí a nasával vůni jejích vlásků. Poté se dal na představení ostatních členů kapely: „Tohle je kytarovej mág Gordon, basák Dexter, ten Korejec vzadu je náš geniální DJ a režisér klipů Joe a tenhle svalovec je jedinej normální – Ted, bubeník,“ a dívka jim pokynula. „Pánové, dovolte mi tu čest vám představit moji nejlepší kamarádku z dětství, Aliciu Reynolds. Je také známá pod pseudonymem Rusty,“ a chlapi se s ní přivítali.

„Kdes celou tu dobu byla?“ Zeptal se Chuck. „To víš,“ mávla rukou, „nákupy...“

V tu ránu se rozletěly dveře, do kterých právě vrazil hnědooký Nick Matsuda. Byl udýchaný, jako by celou cestu běžel. Těch pár metrů z parkoviště sem. „Sorry, dneska vůbec nestíhám. Už přijela ta buchta?“

A Alicia se otočila. Do dveří právě vešel muž, se kterým strávila nejkrásnější dva týdny svého života, kterého však už neměla nikdy vidět.

Chuck se chopil slova: „Ali, tohle je Nick. Nevšimej si ho, je to děsnej nerd a pořád chodí pozdě,“ snažil se být vtipný. „Nicku, tato krásná a inteligentní žena se jmenuje Alicia.“

Nick se jí zahleděl do očí. Myslel, že už ji nikdy v životě neuvidí. Když se nad ránem rozloučili jako dva cizí lidé, bez emocí, bez myšlenek na budoucnost, ani jeden netušili, že se setkají právě tady. Žena, se kterou strávil dva nádherné týdny, byla toliko opěvovaná Chuckova kamarádka z Evropy. Kamarádka, kterou bránil zuby nehty, ať jí do cesty přišel kdokoli.

„Těší mě,“ řekla Alicia, jako by nic. „Taky tě rád poznávám,“ vysoukal ze sebe Nick a všiml si, že mu podala ruku. Rychle si s ní potřásl a snažil si ustálit myšlenky. Avšak pořád mu naskakovala vzpomínka na chvíli, kdy si při milování vzájemně zahleděli do očí a kterou se ustavičně snažil potlačovat. Marně.

Zdá se klidná. Pomyslel si. Přešla to, aniž by se ohlédla. Byl to jen sex, nic víc.

„Pojď sem, Ali,“ pobídl ji Ted, který seděl u počítače. „Poslechni si, co zatím máme.“ Jako by ji vytrhl ze snu, se otřásla a pousmála se: „Jasně, proč ne.“

Jako čestný host zaujala místo na židli vedle Teda. Ostatní se shlukli okolo počítače.

Kromě Nicka. Ten zůstal stát na místě, kam přišel. Nepřítomně hleděl. Myslel si, že je to jen sen. Špatný vtip, kterému naletěl.

Studio kapely Holy Divers bylo velmi rozlehlé a vybavené špičkovou technikou. Jednopodlažní budova byla situovaná v areálu nahrávacích studií v Hollywoodu. Budova stála v zadním křídle, kde byl klid. Před ní bylo vyhraněné parkoviště. Jednu nevýhodu to však mělo – žádné stromy, žádné vysoké domy, jen nízkopodlažní kostky, které zvenčí připomínaly sklady, a každá z nich měla své orientační číslo. Žádný stín, jen malý, který rozpálené slunce vrhalo přes rovné střechy. V pravé poledne bylo možné s přehledem naměřit přes padesát stupňů. Nebylo divu, že v exteriéru se lidé pohybovali jen v nejnnutnějších případech.

Ve vlastním nahrávacím studiu byla odhlučňená místnost s mikrofonem a sluchátky, kam bylo vidět přes sklo z části, kde byl pult s různými tlačítky na mixování, zesilování, přidávání basů a jiné hudební vychytávky. Tato část dalším vybavením připomínala obývací. Kluci si zde mohli udělat pohodlí na velkém gauči, ke kterému patřily taburetky na nohy. U gauče byl stůl zaházený různými papíry, texty, smlouvami, obaly od čokolád a jako tečka se na této hromadě vyjímala zmačkaná plechovka od piva. Tato odpočinková zóna stála trošku mimo od nahrávání, pultu a počítače, který dával dohromady všechny získané zvuky a melodie. Na stěně, u které stál gauč, visely platinové desky kapely a na policích stála různá ocenění. V koutě stála kytara a vedle ní odpadkový koš překypující papíry. Jednoduše řečeno: bylo vidět, že se zde neustále pracuje.

Za nahrávací místností bylo technické zázemí s počítačem, odloženými hudebními nástroji a jejich komponenty. Odtud se braly věci připravené na turné.

Přes úzkou chodbu naproti byla kuchyňka s lednicí, mikrovlnkou a stolem, kde ale stejně nikdo nejedl, protože v nahrávací místnosti byl gauč...

Vzadu na konci chodby byla další větší odhlučňená místnost, tentokrát zkušebna, kde se mohli kluci vyřádit na svých kytarách a bicích a Chuck mohl zkoušet své hlasivky, aniž by si kdokoli ze sousedů stěžoval. Kapela zde měla uloženy své nástroje natrvalo. Stěny byly obloženy dřevem a na něm visely plakáty různých rockových a metalových legend, jako jsou například Iron Maiden, Deep Purple, kytarista Jimi Hendrix či průkopníci Beatles. A jelikož tu vládl pánský kolektiv, nechyběly ani plakáty z playboye.

Bylo skoro neuvěřitelné, že z rámusu, jaký se ozýval ve zkušebně, neunikl ven ani decibel. Ted mlátil do bicích, co nejvíc to šlo. Tento talentovaný nejmladší člen kapely se učil od samotného bubeníka Aerosmith. Svými údery udával svižné tempo ostatním. Dexter přidával do rytmu basy. Gordon vykouzlil hlavní melodii svojí elektrickou kytarou. A Chuck s Aliciou si předávali řvavé party, jako by se hádali. Tato píseň, kterou Chuck napsal již na střední škole, odkud ji Alicia dobře znala, byla velice nadupaná kytarovými momenty. Alicia si zpěv s Chuckem velice užívala. Mezi kapelou a novým hostem panovala uvolněná domácí atmosféra a místy si kamarádi užili i spoustu legrace.

Až na jednoho člena. Nick seděl na stoličce vedle dveří a mlčky pozoroval jejich malou show. Přemýšlel a popíjel pivo.

Chová se, jako bychom byli cizí lidé. Ty dva tejdny u ní jako by ani neproběhly. A cos taky čekal, Matsudo? Ojels ji ve skladu na mýdla, jak ňákou couru. Choval ses k ní jak k děvce. A teď ti to vrací.

Hodil zmačkanou plechovku do koše vedle stoličky a odešel.

Když skladba dozněla, hudebníci se dohodli na krátké přestávce.

„Pivo?“ Sáhl Chuck do malé chladničky, která byla přikrytá jakýmsi starým tmavým kusem látky. Alicia kývla a kamarád jí hodil plechovku, kterou v zápětí otevřela. Oba byli velice udýchaní a žízniví. „Hey, Ali, zpíváš skvěle. Seš fakt dobrá,“ pochválil ji. „Mám skvělého učitele.“ A napila se. Chuck se pousmál a pokračoval v tom, co jí doopravdy chtěl říct. „Víš, s klukama teď plánujem větší záležitost, něco na způsob festivalu, akorát ve více městech.“ „V kolika?“ Zeptala se. „Asi dvacet, ještě nám to ale nepotvrdily všechny.“ A žena si údivem hvízdla. „To bude asi hodně velký.“ „Sháníme další kapely, který by do toho s náma šly. Kamarády. Chceme dát příležitost talentovaným lidem. Zároveň chceme vydělat peníze na dobročinný fond, kterej jsme nedávno založili. Bude to takovej pokus, nic podobného jsme před tím nedělali. Začali bychom v Evropě a pak by se vidělo, podle zájmu.“ Chuck se nadechl: „Ali, přidala by ses k naší výpravě?“ „Wau,“ a na chvíli se odmlčela. Chuck se modlil, ať řekne ano. „To jsem nečekala. Přijela jsem na pár dní, ale vypadá to, že se zdržím dýl.“

Alicia využila přestávky a šla se do kuchyňky napít nealka. Tam ale narazila na podnapilého Nicka, který seděl na židli s nataženými nohama, aniž by se obtěžoval uhnout, když kolem něho procházela. Ale ona šla přímo ke kuchyňské lince. Z chladničky vytáhla krabici džusu a ze skříňky skleničku. To vše zády k Nickovi, který ji nervózně pozoroval a pil pivo.

Ani se neotočí. Jsi vzduch, Matsudo. Opar nad ranní loukou rozkoše. Je to pryč. Skončilo to. Tak proč se to pořád vrací? Její úzký pas a ty oblý boky... Její vlasy s vůní heřmánku. Vryla se ti do tvýho kamennýho srdce. Ale proč se neotočí? Musíš odejít.

Nick vstal ze židle a malinko zavrával. Alicia si nalávala džus a chystala se napít. Vedle linky, kde se nacházela, stál koš překypující odpadky. A Nick do něj ještě surově hodil zmačkanou plechovku od piva. Ta samozřejmě spadla na zem a strhla s sebou několik dalších odpadků.

„Ten koš by spíš chtěl vyměnit, ne?!“ Řekla přísně Alicia, když se v zápětí otočila na Nicka. „Ale podívejme, madam si mě všimla.“ Alicia nechápala jeho rozladěnost. „Ale raději dělej to, co celej den – že neexistuju.“ „Sorry, Nicku, ale to ty se tu celý den ploužíš jak stín. Kluci pracují, zatímco ty se zašíváš tady a chlastáš.“ „A co mám asi tak dělat?! Přetvařovat se? Usmívat se na tebe a dělat, že jsem tě dnes potkal poprvý?! Nebo na tebe slintat jak ti ocasové vedle?!“ „Jdi domů, Nicku. Jsi opilý, jdi se vyspat. Zítra si promluvíme, co bude dál.“ „Co bude dál...“ Zopakoval. „Sama víš, že nic dál nebude.“ „Tak co po mně, sakra, chceš?!“ Zvýšila hlas. „Ráno ses vyplížil pryč, jak nějaký kriminálník! Po všech těch nocích jsem si zasloužila víc, než jen průvan ze dveří, jimiž vyběhls dřív, než vyšlo slunce!“ „Myslel jsem, že...“ „Že už mě nikdy neuvidíš?“ Doplnila ho dřív, než se stačil nadechnout. „Pár drinků, skvělej sex a čau, už se nikdy neuvidíme, proto neberu žádný ohledy? To je tvůj styl, Nicku Matsudo?“ Zadívala se mu vyčítavě do očí. Nick nebyl schopen slova. „Nečekám, že mě budeš milovat a už vůbec nečekám, že si mě vezmeš. Chtěla jsem jen trochu víc lidskosti.“

Rozejít se v dobrém a ne utéct jak párek zbabělců. Rozloučit se jako dospělí lidé. Neutíkat okny jako studenti, než se máma s tátou vrátí. Trochu slušnosti. Nic víc.“ A nastalo ticho. Jako by se s jejím monologem zastavil i čas. Hleděli si vzájemně do očí.

Na to se Nick sklonil na blízkost rtů. Slyšel její zrychlený dech a ona cítila tlukot jeho srdce. Zavřela oči a vzpomněla si na moment, kdy si při souloži zahleděli do očí. V ten moment se něco změnilo a oba to dobře věděli. Jenom si to nechtěli přiznat. Alicia čekala polibek. Ten polibek, jaký umí jenom on.

Copak by to mohlo fungovat? Je ještě možné, aby se na tomhle světě plném přetvářky a sobectví zrodila láska? Mohou hříšníci, jako jsme my dva, milovat a být milováni? Kráčíme od vztahu ke vztahu, z postele do postele, bez závazků, bez starostí, bez výčitek. Užíváme si skvělej sex a bez jediné vrásky na čele jsme kdykoli připraveni odejít a zanechat ty druhé, at se s tím nějak vypořádají. Ale proč je pro mě těžké odejít od tebe, Nicku?

Nick se přibližoval blíž a blíž, ale polibek nepřicházel. Chvěla se v jeho blízkosti jako laň. Její srdce tlouklo o závod.

„Vynesu ten odpadák, když dovolíš.“ Sehnul se ke koši. Alicia otevřela oči. „Jasně, to bys měl,“ řekla pohrdavě. Nepochopila situaci, do které ji přivedl. Pohrál si s jejími city. A úplně v klidu si vyměňuje sáčky. Nařčeně vyběhla ven.

„Ali, tady jsi!“ Zastavil ji Chuck hned na chodbě. „Hledal jsem tě.“ „Promiň já... jsem teď nějak vykořeněná.“ Chuck si všiml, že má slzy v očích. „Ale copak, prcku, kdo tě tak vyvedl z míry?“ Dal jí pramen vlasů za ucho. „Nikdo jen...“ Shlédla k zemi a nadechla se. „Jen nejsem ve svý kůži posledních pár dní. Je to tu všechno nové a...“ „Klid, zlato, to je normální. Zvykneš si. Klukům se líbíš, jsi skvělá.“ „Ne, Chucku, nejsem.“ „Ale jsi. Pojd' sem.“ A srdečně ji objal. Chuckovo soucitné objetí ji vždycky dokázalo uklidnit. Dával jí najevo, že někam patří a že není sama.

„Dovolíte?!“ Vyšel ze dveří Nick s košem odpadků. „Rád bych prošel.“ Kamarádi se přestali objímat. Nick se přísně podíval na Aliciu a odešel. Ona se za ním smutně dívala.

„Nick je sice morous, ale je to dobrý člověk.“ Namítl Chuck. „Je to můj nejlepší přítel. Je sice horká hlava, ale když dojde na věc, dokáže se naladit na stejnou vlnu, pomoci, poradit. Mám toho chlápka moc rád,“ říkal mile. „Věřila bys, že si vzal první ženskou, se kterou chodil?“

Alicia se podivila: „Nick je ženatý?“ „Jo, asi deset roků. Ale s Annie chodil už od střední. Nesmírně ji zbožňuje. Poslední dobou maj nějaký problémy, proto je nejspíš takovej.“ „Takže Nick je ženatej...“ Kroutila hlavou. „K neuvěření, co?“ Dodal nic netušící Chuck. „Věřím, že se to mezi nima zas spraví. Sou úžasnej pár.“

Poslyš, Ali,“ otočil se k ní, „s klukama ti chcem pustit vály, co jsme do teď splácali, že bys nám řekla, co si o tom myslíš. No a pak dem na škopka, přidáš se?“ „OK.“ Usmála se. Ale úsměv jí ze rtů rychle utekl.

„... a teď pozor, přijde Tedovo sólo na bicí!“ Řekl kytarista Gordon. Seděl u počítače v nahrávací místnosti a kolem něj se mačkala Alicia, Chuck, Ted, Dexter a DJ Joe.

Nick stál u dveří se založenýma rukama a kroutil hlavou. Nechápal, jak se může šest lidí mačkat na tak malém prostoru, jako by ten zvuk nebyl slyšet nikde jinde v tak prostorné místnosti.

„Ted je genius,“ řekl Chuck.

„Mně se nejvíc líbí to brnkání na basu – pam pam ty dam pam pam. Je to skvělý,“ ohodnotil Ted.

Joe se přidál: „Mám z toho dobrej pocit, zní to jako hit.“

„Je to shit!“ dodal Nick znechuceně. „S tímhle nikdy neprorazíme, je to pod naši úroveň.“

„Zeptejme se našeho hosta,“ řekl Chuck. „Ali, co ty si o tom myslíš jako nezávislý pozorovatel?“ A všichni čekali, co na jejich oblíbený hit řekne.

Alicia se nadechla. Chvilí se rozmýšlela, co řekne, ale kluci byli netrpěliví. „Uf,“ oddechla si. Podívala se na Nicka a na kluky, kteří měli uši nastražené. Seděli netrpělivě na krajíčkách židlí. Nechtěla zranit ničí city. „Tohle byla ta nejhorší sračka, kterou jsem kdy v rockovém průmyslu slyšela.“

„Yes!“ Zajásal vítězně Nick. Pětice mužů zůstala jako opařená.

„Nezlobte se kluci, ale vy máte na víc. Kdybyste byli začínající šmidlibojs, neřeknu ani píp, ale vy už jste někdo. Kde je elektrická kytara, kde je melodičnost textu? Ten rap jde úplně mimo melodii. Promiň, Nicku.“ „V pohodě, já jim to říkal.“

První, kdo se probral, byl Chuck: „Chceme navázat na debutový album. „Tím, že ho zopakujete?“ Podivila se Alicia. „Spíš mi přijde, že navazujete na to, co bylo před ním - na zkoušky v garáži. Vaše debutová deska byla úžasná, ale od vydání uběhlo deset let, posunuli jste se dál. Získali jste spoustu zkušeností, prohloubili svoje dovednosti. Už nejste ti kluci, co se učí hrát v garáži na nástroje za pár babek. Chápu, že jste se za ty roky dostali na hranice svých možností, ale zkuste je překonat. Zkuste experimentovat s něčím novým. To je můj názor.“ A Nick souhlasně kývl. Jako by mu mluvila z duše.

Kluci si uvědomili, že má pravdu. Cítili se, jako by je na pláži plné slunce, koktejlů a spoře oděných slečen, přepadl hnusný černý mrak plný nekonečného deště. „No tak, neberte to zas tak vážně. Pojd'te se napít!“ Odlehčila situaci. „První runda je na mě!“

Kluci ji zavedli do hospůdky na okraji města, odkud měli všichni blízko domů. Jen Alicia to měla dál. Bydlela na druhém konci pobřeží, stejně jako Nick. Hospůdka byla klasická dřevěná kovbojská bouda. Vládlo zde přítmí a hustá mlha kouře. Bylo plno. Chodívali sem dělníci po těžké práci. Žádného novináře by ani ve snu nenapadlo, že slavní Holy Divers chodí zrovna sem.

„...donesli nám na pokoj gyros. Ale přísahám Bohu,“ vyprávěl kouřící Chuck zaujatě, „větší sračku jsem neviděl. Byl to hnus fialový.“ „Jo!“ Přidal se Gordon. „Hnusně to vypadalo a určitě hnusně to i chutnalo.“

„Počkat,“ řekla Alicia. „Vy jste čekali několik hodin na jídlo a pak jste ho nejedli?“ „Spláchli jsme ho do hajzlu, přece se neotrávím!“ Popotáhl Chuck cigaretu.

„Ale pomstili jsme se jim,“ řekl Joe. „Jelikož kuchyň byla hned pod náma, upozorňuji, že jsme byli v pátém patře a namol, namočili jsme rule toaletáku a naházeli jim to před dveře.“ A kluci se začali smát. „Jo, mokrej hajzl papír!“ dodal Chuck.

„Jo a pak se nebylo čím utřít,“ řekl Nick. „Šel sem za uklízečkou, ale ta mi řekla, že už jsme vyčerpali svůj týdenní příděl.“ A Alicia se začala smát.

Kamarádi si vyprávěli legrační historky celý večer. Kromě Nicka všichni pili pivo. Ten pil minerálku, protože řídil a chtěl jet brzy domů.

„No nic, lidi, musím už jít,“ zvedla se Alicia. „Mám toho za celý den plný brejle, už se vidím v posteli.“ „Je teprve deset!“ řekl Chuck. „Vážně si to užijte. Musím.“

„Počkej, počkej,“ zadržel ji Nick. „Taky jsem chtěl jet brzo, pojedu dřív a hodím tě domů. Přece nepojedeš sama.“

„A to má jet jako s tebou?!“ Zaútočil na něj Chuck svým alkoholem otupeným pohledem.

„Nedělej si starosti, Nicku, je to daleko.“ „Bydlím hned na kopci, nad zátokou Malibu. Je to kousek.“

„Myslel jsem,“ vložil se mezi ně Chuck, „že ses od Anny odstěhoval do centra.“ A Alicia s Nickem se na sebe podívali. Chtěla jet s ním, ale zároveň byla v rozpacích. Co když jí zase dá falešné naděje? Co když od toho svezení něco čeká? Nebo se o ni opravdu bojí?

„Tak jedem?“ zeptal se Nick. Alicia váhavě kývla.

Cesta trvala necelou půl hodinu, ale ticho ji prodloužilo o roky. Alicia koukala z okna na místě spolujezdce. „Děkuju.“ řekl Nick do ticha. A Alicia se na něj tázavě podívala. „Děkuju za tvou upřímnost. Myslím teď s tou hudbou. Já jim to říkal, ale oni mě neposlouchali. Poslední dobou už mě tam nikdo nebere vážně.“ „A divíš se? Postoje měníš docela často. Není na tebe moc spoleh.“ namítla Alicia. „Já vím. Můžu si za to sám. Ze začátku jsem makal ve dne v noci. Někdy jsem je musel honit, protože oni jsou takoví, že by jenom seděli u pívka a kecali o capovinách. Ale pak mi moje soukromí nedovolilo trávit tolik času ve studiu. Musel jsem něco obětovat. Chodím pozdě, nedá se na mě spolehnout, protože nikdy nevím, co bude.“ „Proč mi to vykládáš, Nicku?“ „Jenom nechci, aby sis myslela, že když nedojdu včas, že to je proto, že se mi zrovna nechtělo vstávat. Mám k tomu své soukromé důvody.“ „Usmířovat se s Annie?“ řekla jedovatě. Nick sebou trhl, když z jejích úst uslyšel manželčino jméno. Očividně se jeho kamarádíčkové rozpovídali. Pak se přiblížili k jejímu domu a Nick zastavil auto. „Podívej, možná nejsem takovej bastard, jak si myslíš.“ „Ne, možná seš ještě horší.“ A vystoupila z auta.

Nick si vydechl a vypnul motor. Vystoupil z auta. „Copak ty jsi nikdy nic neměla se ženatýma chlapama?“ „Jo, ale žádný z nich mi nedával najevo, že mu na mně záleží.“ A odemkla branku. „Ale když jsem se dozvěděla, že jsou ženatí, couvla jsem dřív, než se cokoli stačilo odehrát.“ „Nemůžu ti říct pravdu, přísahal jsem. Ale můžu ti dát dvě odpovědi. Se svou ženou nespím skoro pět let. A ano, záleží mi na tobě.“ Alicia nevěděla, co říct. *Myslí to vážně, nebo zase lže?* Říkala si. Mlčky otevřela branku a mířila ke dveřím. Nick ji pozoroval. Nechtěl, aby odešla. Otevřela dveře a rozsvítila v hale. Pootočila hlavu a špitla přes rameno: „Tak pojď, než si to rozmyslím.“

Chuck přišel okolo třetí hodiny ráno. Lépe řečeno, dovedli ho kluci z kapely. V jejich stavu se cesta docela táhla. Avšak Chuck z nich byl nejvíc pod obraz. Když ho kluci dovedli ke dveřím, zabouchl a klíče pohodil na botník. Nebo si to alespoň myslel, klíče ve skutečnosti spadly na zem. Totéž s jeho bundou. A jak se odrážel od stěn a nábytku, dělal takový rámus, že vzbudil svoji manželku Berenice.

„Proboha, ty vypadáš!“ Pronesla, když zahalená v županu kráčela ze schodů do haly. „Podívej se na sebe, seš jak motyka.“ „Trochu jsme slavili. Alicia přijela.“ „Konečně ses dočkal.“ prskla jízlivě. „Co ti je, kočko?“ Začal jí rozvazovat župan. „To ani taťku Chucka nepřivítáš?“ „Přestaň slídit a pojď spát. Vzbudíš kluky.“ „Ti už ale dávno spí.“ Začal ji

násilím líbat na krku. „Přestaň! Dělá se mi z tebe zle!“ Vysmekla se mu a běžela se zamknout do ložnice.

„Spíš?“ zeptala se Alicia, když ji Nick držel v náruči. Právě se něžně pomilovali. Byli zakrytí jen lehkou dekou. „Přemyslím,“ odpověděl a pohladil ji po holých ramenech. „Odejdeš, až usnu?“ Podívala se na něj. Nick se jí zahleděl do očí a políbil ji lehce na rty. Pochopila to jako ano. „Spi, potřebuješ odpočívat,“ řekl jí. Alicia se k němu těsně přitiskla a on jí pohladil po vlasech. Jeho náruč jí poskytovala bezpečí.

Je tak zranitelná, tak křehká. Musí to přestat co nejdřív. Proč není jako ostatní? Zlomil jsi srdce spoustě žen, Matsudo, a bylo ti to jedno. Proč je to teď tak těžký? Mučil svou mysl. Dotek jejích hebkých zad mu přinášel klid. A její vlasy – byly jako hedvábí a voněly po heřmánku. Netušil z jakého důvodu, zřejmě její mladost způsobila, že si konečně mohl vydechnout. Ale s každou myšlenkou potěšení se dostavily hned tři vyčítavé.

„Nicku?“ Zeptala se po chvíli. Hladil ji po odkrytých zádech. „Smím tě o něco požádat?“ Nick zvedl obočí. „Víš, mám ráda upřímnost, pravdu, ať už je jakákoli.“ „Všiml jsem si.“ Alicia se začervenala, protože myslel její kritiku na adresu nové tvorby. Nick prstem podebral její bradičku a zvedl ji. Držel, dokud se neusmála. „Netrap se tím, jo? Někdo jim to říct musel.“

Alicia se znova nadechla: „Chtěla jsem ti jen říct, že až to budeš chtít skončit, řekni mi to na rovinu. Nemusíš mi říkat proč, stačí jen, že končíš, pochopím to.“ Nick se topil v jejích očích. Její slova o rozchodu sebral proud dřív, než se nad nimi stačil zamyslet.

KAPITOLA ČTVRTÁ

Když Alicia ráno přišla do studia, hned u dveří ji ovanul tuhý alkoholový odér. Chuck ležel na divanu s mokrým kapesníkem na čele. Joe seděl u počítače. Ted si psal nějaké poznámky. V nahrávací místnosti vládlo hrobové ticho. Gordon a Dex cvičili ve zkušebně.

„Zdarec, co je tu za Lazaret?“ zeptala se. „Pianko, zlatíčko, ano?“ řekl Chuck. „Měli byste si vyvětrat. Je tu smrad, že by jeden pad,“ a zapnula klimatizaci. „Proboha, do kdy jste to táhli? Jste nějakí mrtví a zrovna když máme focení.“

„Za to ty jsi nějaká živá!“ řekl žertovně Joe. „Nabitá energií,“ zasmál se škádlivě Ted. Alicia jejich narážky ignorovala.

„Dobré ráno, Rusty!“ Přišli ji pozdravit Gordon s Dexem. „Tak jaká byla noc?“ Zvedal obočí Dexter. „To nevím, v noci většinou spím,“ snažila se vykrotit.

„Nechte ji bejt!“ Hájl ji Chuck. „Rusty je slušné děvče.“ „Slušná bejt může,“ rozpovídal se Gordon, „ale z našeho Nicka i jeptišky odhazují hábit!“ „Dyť to bylo úplně jasný,“ pokračoval škodolibě Dex, „to je celej Nicolas. Chová se galantně jako hrdina, odveze domů a než se holka rozkouká, má ho pod sukni.“

„Přestaňte!“ Vstal Chuck z divanu. „Nick by si na Aliciu nedovolil, ví, že je pod mojí ochranou.“

„Nemusíš se bát, Chucku,“ uklidňovala ho Alicia, „Nick mě odvezl domů, nic víc. Je to slušnej chlap.“

„Zdar lidi,“ vtrhl do dveří Nick, „promiňte, že jdu pozdě, měl jsem důležitou věc, která nešla odložit,“ vymlouval se provinile. „To nevadí,“ odpověděl Dex, „zrovna nám tu Al vykládala, jaksi ji klátil u ní doma. Respekt, bro’!“

Nick se na Aliciu nevěřičně požíval. Chvilí se odmlčel. Alicia pokynula hlavou, dala mu signál, že to, co teď kamarád řekl, není pravda. „Tak to mě velice těší,“ začal diplomaticky Nick, „že tak krásná ženská má o mně takové erotické sny. Možná, že jí je někdy splním.“ Alicia se šibalsky usmála.

Chuck je našťavaně pozoroval. „Tak to jedině přes moji mrtvolu. A navíc, už jsme dávno měli bejt na place. Jedem, jedem!“

Jelikož Alicia kývla na připojení se k celosvětovému turné kapely, bylo nutné mimo jiné udělat několik profí fotek pro reklamní kampaň. Kapela a jejich tým stylistů a asistentů vyrazili do pouště k vyschlému jezeru, kde se kolem tyčilo několik pískovcových kamenů.

Kapela spolu s Aliciou jela mikrobusem vpředu. Za nimi jely karavany s kostýmy, dodávky s hudebními nástroji a technikou potřebnou k natáčení a focení.

Bylo obrovské horko. Cesta trvala několik hodin, proto se členové kapely snažili zabavit různými způsoby.

Alicia seděla vpředu hned za řidičem a prostřednictvím svého iPadu chatovala s přáteli z Evropy. Nick seděl vedle ní a chvíli ji pozoroval. Dnes spolu ani pořádně nemluvili. Byla vytížená dotazy jeho kamarádů. Proto se držel zpátky. Ale ona si vždy našla chvílku, aby mu věnovala byť i letmý úsměv.

„Je na netu něco zajímavýho?“ Zkusil začít rozhovor. „Nesurfuju, chatuju s kámoškou z Belgie. Hodně cestuju a Facebook je momentálně jedinej způsob, jak být v kontaktu s přáteli. Však to znáš...“ odpověděla. „No...“ vydechl si. „Ani ne,“ a Alicia se podívala. „Poslední roky je to jen samá práce a...“ zarazil se. „Práce,“ zdůraznil. Nastalo trapné ticho. Alicia si domyslela, že zřejmě chtěl říct „manželka“, ale včas se zastavil.

Do prázdného ticha jí zapíjala zpráva, která jí právě přišla na Facebook. „Další kámoška?“ Zeptal se nesměle. „Ne,“ pousmála se, „to je moje máma.“ Nick svraštil obočí a zaostřil na fotografii, kterou měla její máma nahranou na profilu. „Počkej, dyť vypadá, jak tvá ségra.“ „Jo, vypadá mladě,“ pousmála se Alicia. „Úplně běžně si nás v jejích čtyřiačtyřiceti pletou,“ a Nick vytřeštil oči. „V kolika?! Proboha, a kolik je tobě?!“ „No...“ Utišila se nejistě, „Dvaadvacet.“ „To jako dvacet dva let?“ Nevěřil. „Myslel jsem, že jste byli s Chuckem kámoši od dětství.“ „Jo, to byli. Mně bylo jedenáct a jemu devatenáct,“ usmála se provinile. „Chuck měl svou partu a...“

„A ona za mnou pořád lezla a byla otravnější a otravnější, až jsem si uvědomil, že ji mám vlastně rád,“ dokončil Chuck, který je chvíli poslouchal. „Opravdu?“ Podivil se Nick. Alicia se červenala. „Chuck byl moje dětská láska. Nikdy nezapomenu, když jsem ho viděla poprvé. Ty jeho dredy a plameny na zápěstích. Pomáhal mému tátovi opravit dům, do kterého jsme se pak přestěhovali. Byla to láska na první pohled,“ usmála se.

„Ale nepovídej!“ namítl Nick jízlivým tónem.

Chuck jenom kvetl. „Ali, nechceš si předsnout k nám dozadu? Vzal jsem s sebou medicínu na cestovní horečku,“ vytáhl z kapsy plácačku s tequillou a mrkl. Alicia se podívala na Nicka, který sklopil oči. V ten moment mu bylo jasné, že Alicia odejde za zábavou.

A taky proč ne? Mají společný vzpomínky, ty jsou mnohem zábavnější, než ty tvý trapný otázky, Matsudo. Celou cestu na ni jen civíš, a když se tě na něco zeptá, nervózně jí odpovíš, hlavně stručně, ať to máš za sebou. Co je to krucinál s tebou? Vedle tebe sedí nádherná žena a tobě se potí ruce jak při maturitě.

„To je milé, Chucku, ale raději budu tady vpředu. Z jízdy vzadu se mi vždycky dělá špatně. Nevzala jsem si kynedryl, takže bych to nerada riskovala,“ pousmála se. „Rozumím,“ řekl Chuck. Podíval se na Nicka, na Aliciu a odešel na své místo.

Nick se šibalsky usmál: „A já to mám riskovat?“ Pousmála se a chytla ho za ruku. „No jestli chceš, můžeš jít dozadu na medicínu.“ Pustil její ruku a objal ji přes ramena. „A víš, že mně se z jízdy vzadu taky dělá zle?“ Alicia se usmála a položila se na jeho hrudník. Políbil ji na vlasy. *Záleží jí na mně. Nebo jen soucitné gesto, abych tu nezůstal sám? Ne. Mezi náma je to opravdový.* Pohladil ji po tváři. Alicia se na něj podívala a pousmála se. Zavřela oči a přitiskla se k němu ještě víc.

Když dorazili na místo, kde mělo probíhat focení, členové kapely a Alicia byli rozehnáni každý do svých karavanů, kde je vizážisti upravili.

Na slunci bylo nejmíň padesát stupňů. Ale i přes to byli členové kapely oblečeni v černé kůži. Včetně Alicii, která měla kožený korzet bez ramínek.

Střídali několik póz u kamenů s hudebními nástroji, fotili fotky skupinové i sólové. Celý proces byl natáčen na kameru, z čehož měl dále vzniknout krátký dokument pro fanoušky. Pár fotek měla Alicia sama s Chuckem. Ten se snažil odlehčit situaci svým šarmantním humorem. S kytarou, se kterou pózoval, dělal psí kusy. Kapela i celý tým se díky němu ohromě bavil. Kromě Nicka, který jen nad jeho infantilním chováním kroutil hlavou.

Po tříhodinovém fotografovacím maratónu konečně dostali přestávku. S vyhlášením pauzy se kluci rozeběhli do svých karavanů. Nick se vytratil do svého a po chvíli se Alicia vplížila za ním. Něžně zaklepal na dveře a pro jistotu se poohlédla okolo, jestli ji nikdo nevidí. Nick zprvu neotvíral, tak klepla ještě jednou.

„Ali?“ Podivil se. Ale pustil ji dovnitř. Alicia byla nervózní. Nick měl na stole otevřený notebook. „Posaď se. Dáš si pítí?“ A ona kývla. Když jí naléval limonádu, koukla se na obrazovku notebooku. Myslela, že pracuje. Avšak co viděla, ji trochu zaskočilo. Měl otevřený článek o zavádění nového léku na leukémii. „Netušila jsem, že se zajímáš o takové věci,“ podotkla. Nick jí položil nápoj na stůl a sedl si vedle ní. „O tohle by se měl zajímat každý,“ řekl, aniž by se na ni podíval. „Bylo by pak jednodušší takové nemoci odhalit včas.“ „Jo, to máš pravdu. Promiň mi moji zvědavost, myslela jsem, že píšeš hudbu,“ shlédla. „To nic, dočtu si to pak,“ a sklopil notebook. Na čas se odmlčeli.

„Nechci tě rušit,“ a vstala. Nick ji chytil za ruku, aby neodcházela. Přistoupil k ní a něžně ji políbil. „Stalo se ti někdy, že tvoje srdce chtělo udělat něco, co není správný?“ Zašeptal se zavřenýma očima. „Právě že to, co říká srdce, je jediné správné.“ Dotýkali se nosy. Zavřela oči a poslouchala jeho zrychlený dech. Nick vzal do dlaní její jemnou tvář. Položila mu své ruce na hrudník, aby cítila jeho bušící srdce. Chvíli takhle zůstali stát. Cítili se navzájem. Cítili prchavost toho momentu. Bylo to tak křehké a přece tak dokonalé. Žádný z nich se neodvážil udělat další krok ze strachu, že pokazí tuto nádhernou chvíli. V tuto chvíli, kdy existovali jen oni dva. Žádný karavan, žádná kapela, žádné nevysvětlené otázky. Pouze

Alicia a Nick, jejichž srdce tloukla jeden pro druhého, aniž si to chtěli přiznat. Nick byl zmatený. Jeho zájem o tuhle ženu rostl s každým momentem stráveným v její blízkosti.

Políbil ji. Nevinný polibek se rázem překlenul v polibek plný vášně. Alicia ho postrčila a těžce usedl do sedačky. Obkročila ho a začala znovu líbat. Vzrušoval ji svými bloudivými prsty na jejích zádech. Nechtěla už déle čekat. Rukou sjela po jeho hrudníku až k rozkroku. Přes kalhoty mnula jeho vztyčený úd. Měla ho ve své moci. V ten moment byl ochoten pro ni udělat cokoli a vzdát se čehokoli jen pro ni. Tělesná přitažlivost, touha, vášeň. Dvě těla nabitá sexuálně pro splnění očekávání toho druhého. Byli připraveni přejít z líbání k něčemu intimnějšímu, splynout v jedno tělo, jednu mysl...

„Buch! Buch!“ Do jejich chvíle touhy vniklo ostré klepání na dveře karavanu a pouto, které bylo mezi nimi, se právě přetrhlo. S úlekem se jeden druhému koukal do očí.

„Sakra, Nicku, jsi tam?!“ Ozval se známý hlas. „To je Chuck, nesmí tě tu vidět,“ špitl Nick. Alicia rychle vstala a oba ve zmatku hledali, kam by se mohla schovat.

„Nicolasi Matsudo, chci si s tebou promluvit, no tak!“ Klepal nedočkavě.

Najednou Nick zahlédl poněkud úzkou skříň. Byla to jediná možnost, kam skrýt Aliciu. Ta si všimla, jak si skříň prohlíží. Očima a rychlým gestem hlavy ze strany na stranu naznačovala, ať na tuhle variantu rychle zapomene. Nick nekompromisně otevřel skříň a zatlačil ji tam. Lehce se vzpírala, ale on ji postrčil a skříň rychle zavřel. „Už jdu! Vydrž, kámo!“ A otevřel.

„No to je dost,“ vešel našťvaně. „Sorry, byl jsem na záchodě.“ říkal nervózně Nick. „Ahá, tak tos měl huknout...“ „Dáš si něco k pití?“ nabídl mu rozpačitě. „Ne, dík. Vlastně jsem tu na skok, za chvíli budem pokračovat.“ Posadil se na gauč a Nick vedle něj.

„Půjdu hned k věci,“ nadechl se Chuck. „Ty tvý pozdní příchody a nedodržený sliby nám dělají lehce starosti, Nicku. V kapele se pomalu začíná šuškat, že děláš na nějakým jiným projektu.“ „To si snad nemyslíš,“ podivil se. „Já si to nemyslím, jak víš, seš můj nejlepší kámoš. Ale nemůžu tě hájit do nekonečna, aniž bych měl cokoli na tvoji obranu. Znáš tě, jak svý rozšmatlaný boty, Nicku. Ty seš v nějakým průseru, ale držíš to v sobě.“ „Co po mně chceš, Chucku?“ „Řekni mi něco, cokoli. Jenom ne, že děláš něco za zády kapely.“ „Chucku, přísahám, snad mě znáš, hraju fěr. Nezradil bych vás.“ „Tak co se děje?“ Nick si hluboce vydechl. „Jde o Annu. Mezi námi je to teď komplikovaný.“ „Anna je skvělá, nepokaz to.“ „Anna je... Však víš, zbožňuju ji. Víš, že bych ji nikdy neopustil. Teď mě potřebuje. Nemůžu ti říct proč, ale...“ „V klidu, Nicku,“ uklidňoval ho Chuck. „Rodina by měla bejt nade vše. Jen jsem si myslel, že...však víš, ty tvý avantýry...“ „To pro mě nic neznamená, já Annu miluju. Nenechám ji samotnou. Ona mě teď potřebuje.“ „Tak to rád slyším, brácho,“ poplácal ho po zádech. Vstal a blížil se k východu. Nickova chůze ho následovala. „Anna je úžasná ženská, lepší už nenajdeš.“ „Já vím,“ polkl. „Tak to jsem potřeboval vědět. Du se zatím nachystat,“ a odešel.

Nick se zhluboka nadechl a zavřel oči. Nechtěl si projít tím, co čekal, že bude následovat. Dobře věděl, že Alicia vše vyslechla. Neměl sílu hledat výmluvy, on si nezaslouží odpuštění. Stála asi metr za ním a uspořádávala si myšlenky, co řekne. Její oči zalily slzy.

„Nechápu, jak s tím můžeš žít.“ „Nemůžu,“ zavřel oči. Pořád k ní byl otočený zády. Neodvážil se na ni podívat. „Ale nebude to tak pořád. Přísahám, že to vyřeším jednou pro vždy.“ „A jak? Zavřeš ji do skříňě?“ Přiblížila se. „Měli jsme to skončit už dávno.“ „Ale já to nedokážu! Já tě potřebuju, Ali. Ty mi dáváš obrovskou sílu,“ přiblížil se k ní na blízkost nosu.

Chtěl ji pohladit po tváři, ale sevřel ruku v pěst a vrátil ji zpět podél těla. Nedokázal to. „Rozhodni se, Nicku, koho vlastně chceš! Ale až budeš chtít podržet ocas, tak na mě se neobracej!“ a vyběhla ze dveří.

„Sakra!“ zahartusil Nick. *Zase jsi ji zranil, Matsudo. Nechod' za ní, nemá to smysl.* Pustil kliku, po které se ohnal. *Může mít někdo v srdci místo pro dvě lásky? Ta životní ti dává jistotu a domov. Ta nová ti připomíná, že jsi na živu. A na to už jsi dávno zapomněl.*

Alicia vyběhla z Nickova karavanu jako namydlený blesk. Avšak přímo před ní stál telefonující Chuck, který ji uviděl. Po chvíli utnul hovor a zadržel ji. „Rusty, tady jsi. Kdy jsi vešla? Vůbec jsem si tě nevšiml.“ „Před chvílí,“ řekla rozpačitě. „Byls otočenej zády.“ „A co jsi tam dělala? Pokud teda můžu bejt zvědavěj...“ „Donesla jsem Nickovi...“ Zamyslela se. „Brýle. Jo, sluneční brejle jsem mu donesla, zapomněl je na place.“ „A nestalo se něco? Jsi nějaká divná.“ „Posledních pár dní nejsem ve své kůži.“ „Všiml jsem si.“ „To bude asi příjezdem, ještě jsem se nestihla aklimatizovat.“ „Pojď ke mně,“ objal ji přes ramena. „Stav se někdy k nám. Ugrilujem.“ „Nechci obtěžovat.“ „Ale no tak, snad jsme kámoši. Dojdeš k nám a hotovo.“ A Alicia se pousmála. Poté se dali do chůze k místu focení.

Nick je pozoroval za oknem. Ujely mu nervy a shrnul vše, co bylo na stolku včetně notebooku. Pak sklesle usedl na gauč a zabořil slzavou tvář do dlaní.

Přišel jsi o ni, Matsudo. Jediná možnost, která tě držela na prahu reálného světa, která tě držela, abys nezmagořil, je pryč. Topíš se v jejích hlubokých očích jako v rozbouřeném oceánu. Po dlouhé době někdo, komu na tobě záleželo. A ty sis ji nechal proklouznout mezi prsty. Vyčítal si v duchu, zatímco mlčky hleděl do prázdna. Už byl zase sám.